

quamcitissime subvenirent. His accedebat, quod paulatim opinio de foederatorum conatibus, ac viribus elanguesceret, atque Regum animi ad Pontificem sublevandum, ad Italiam servandam incitati, hac mora, temporisque frustratione pristini nonnihil ardoris remissuri viderentur. Quocirca in sententia permanendum rati, Imperatori, & Legatis mandarunt, ne a priori consilio Pontificis liberandi discederent, atque cum copiis universis propius ad urbem accederent; hoc uno præteritæ Romanæ cladis memoriam deleri, ac foedus in pristina dignitate retineri arbitrati. Ac sane ardor ille, qui initio Duces, ut Clementi subvenirent, incitaverat, restinctus, atque consopitus omnium civitatis ordines ita inflammaverat, ut non modo in Viturium Legatum probra, atque convicia; verum etiam in Urbinatem jacerentur: quæ causa fuit, ut Viturium magistratu abdicatum Senatus in jus vocaret, reumque apud capitales Triumviros faceret. Sed mora, & cursu temporis lenita indignatione, cum ea, quæ dixisset, ac gessisset, non exiguis inniti rationibus compertum fuisset, in judicio absolutus fuit: Urbinati autem denuo a Senatu imperatoria dignitas per biennium delata, ipse cum suis ditionibus in Reipublicæ tutelam receptus, qui ut in Venetos fidei testem, atque obsidem daret, conjugem, & filium Principem Venetias missos, Muriani degere jussit. Ea res cum pergrata Senatui fuisset, literis amore, & benevolentia refertis in sententia confirmavit, laudibus extulit, atque in illius virtute, & fortitudine spem omnem felicioris fortunæ sitam esse amplissimis verbis significavit.

1527

*Mandata
ad Urbina-
tem & le-
gatos, ut
ad urbem
accederent.*

*Convicia
in Viturium,
& Urbina-
tem Vene-
tiis jacta,
& Viturium
in jus vo-
catus.*

*Joannis
Viturii ab-
solutio.
Urbinas co-
piarum im-
perator a
Venetis co-
firmatus.
Urbinas co-
jugem & fi-
lium Vene-
tias mittit.
Senatus li-
tera ad Ur-
binatem.*

Interea Pontifex vel captivitatis tædio affectus, vel moræ foederati exercitus pertæsus, nutare coeperat, ac se a pacis conditionibus cum Hispanis minime abhorrire præseferbat, quibus ex Clementis abjectione, & metu, nostrorum cunctatione adeo excreverant animi, ut Pontificem una cum Cardinalibus, & quidquid in arce esset, libere sibi dedi flagitarent: ad hæc quadringentorum mille aureorum summam peterent, atque in Hispaniam illum se missuros jactarent. Literas ad Urbinatem, atque ad Salassiorum Ducem Clemens dedit, quibus ut tuto Neapolitano Proregi Romam proficiscendi facultas daretur, postulabat: id ultro concessum, neque

*Clemens
animum ad
pacem fle-
xit.*

*Clemens
Proregi fa-
cultatem
Romam pro-
ficiscendi a
foederatis
obtinere.*